

SELEN SERVİ: “ŞARKILARI ANLATMAYI ÇOK SEVİYORUM”

BUGÜNLERDE ÇOK SIK DUYUYORUZ İSMİNİ. “SON PERDE” ŞARKISINA GETİRDİĞİ MÜTHİŞ YORUM, KULAKTAN KULAĞA YAYILIYOR. BU ŞARKININ PEŞİNE DÜŞÜP; AYNI ANDA HÜZÜN VE NEŞEYİ YÜZÜNDE TAŞIYAN, KENDİNİ SEVEN, KENDİNDEN MEMNUN, TUTKUSU MÜZİK UĞRUNA YOLUNU DEĞİŞTİRECEK KADAR GÜÇLÜ, CESUR VE GÜZEL BİR KADINLA BULUŞUYORUM. “BUGÜNKÜ ÖZGÜRLÜĞÜMÜ AİLEMDE GÖRDÜĞÜM SEVGİ VE GÜVENE BAĞLIYORUM.” DİYECEK KADAR DA KÖKLERİNE BAĞLI BİR KADIN. BU KEYİFLİ SOHBETTE SELEN SERVİ TÜM İÇTENLİĞİYLE KENDİ ŞARKISINI ANLATIYOR...

 Başak Duru

“Son Perde” dediniz ve biz kısaca mahvolduk bu yoruma. Müzik, düzenleme alıp götürüyor; klip de şahane! Her dinleyenin ortak duygusu hüznün. Şarkıda geçen “gelse de artık fark etmez” sözü belki de hepsinin özeti. Bu şarkıyı seçme nedeniniz neydi?

Şöyle oldu hikaye, “Evvel Zaman İçinden” diye compilation albüm çıktı. Editörüm Erdem Uyanık albümün yapımcısıydı. Bir önceki albümde de “Rüzgar”ı söylemiştim, hatta onu kendi albümüne de aldım. Bu sene bir şey yapmam diyordum ama bu bir fırsat olarak geldi. Adnan Ergil şarkısı olsun istiyordum. Başka şarkıları konuştuk ama bir gün “Son Perde” olsun dedim. Bende böyle şeyler oluyor. Bir sabah öyle uyanıyorum, onun peşinde koştuğum zaman iyi oluyor, koşmadığımda da pişman oluyorum. Gerçekten çok sevdiğim bir şarkıydı. Onno Tunç düzenlemesi, Nilüfer yorumu. Onu başkalaştırmak çok zordu. Şarkıdaki hüznü seviyorum. O hüznün içinde “Gel kendin söyle” cümlesi bence ayrılığı biraz katlanılabilir kılıyor. Yani aslında tavır yaparken çağırın bir kadın var. Bir andan esiyor ama bir yandan da içi parçalanıyor. O şarkıdaki kadın biraz da benimdir.

O hüznün bende var. Çok eğlenceli bir yanım da vardır ama bu şarkının hakkını o içimdeki hüznü verdim.

Elbette Nilüfer etkisi başkadır ama kendi adınıza sizden dinlediğimiz versiyonun çok çok daha hayranlık uyandırıcı olduğunu söylemeliyim. Nasıl geri dönüşler alıyorsunuz?

Şunu söylemek istiyorum özellikle, bazı işler birkaç günde milyonlarca dinleyiciye ulaşabiliyor. Artık milyonlar çok rahat konuşuluyor. Zira bunun yolu, yöntemi, bütçesi var. Belki burada enteresan olan, klip 12.000 izleyiciye ulaştığı için benim seviniyor olmam (gülüyor). Milyonlara kıyasla aslında hiç bir rakam. Ama günbegün 200-300 artan izleme beni mutlu ediyor. Tek yaptığım Facebook’tan tanıtımı vermek. Bu şarkının gücüne çok inandım. Benimle birlikte çalışan arkadaşlarım da çok inandı. Düzenlemeyi yapan Cüneyt Yamaner, Onno Tunç’un üzerine çıkmak demeyeyim ama Onno’yu üzmeyecek, onun da aferin diyeceği kadar uğraştı. Onun o düzenlemesi bana o duyguyu verdi. Kemanları duyar duymaz, bir Ferzan Özpetek

“AÇIK HAVADA KONSER VERME HAYALİM VAR. GİTTİĞİM HER TARİHİ MEKANDA ODEON’LARA GİDİP ŞARKI SÖYLÜYORUM. HASHTAG’İM DE ŞU: ‘DESTEĞİN HANGİ KANALDAN GELECEĞİ BELLİ OLMAZ.’”

filminde giriş ya da final sahnesinde gibi hissettim. Çünkü onda da o hüznün vardır. Şan Hocam Efsun Öztoprak ile yorumu üzerinde çok çalıştım. Kendi duyguma da çok sahip çıktım. Benim için bu bir film şarkısı. O yüzden biraz oyunculukla da harmanladığımı, onu hissederek söylediğimi tahmin ediyorum. Nilüfer yorumu elbette şahane. Ama biz şarkıyı başkalaştırdığımız için çok mutluyum. Gelen yorumlar da böyle. Klibi de atlamak istemem. Esra Başbüyük ile konuştuk, o da bambaşkadır, çok severim. O beni anladı, şarkıya ve şarkıcıya odaklandı. İkimizi de tatmin eden bir klip çıktı ortaya. 10 Karaköy Otel, mekan sponsorumuzdu. Şehirde tek kadın, onun o bekleme hali, sonunda gelen o el, siyah-beyaz sahneler, tekillik, bekleme, isteme, istememe var klipte. Şarkı çok güçlü bir şarkı. Az kelimeyle çok şey anlatan bir şarkı.

“YETER Kİ AYAĞA KALK, YETER Kİ ADIM AT!”

Kadın sesli düşünüyor gibi...

Evet, aynen! Sesli düşünüyor. Bir radyo programcısı bana “siz anlatıcısınız” demişti. Bu benim çok hoşuma gitti ve o etiketi hemen aldım üzerime. Şarkıları anlatmayı çok seviyorum. Şarkının yaratıcısı Adnan Ergil’e gitsin alkışlar...

Bu üçüncü albümünüz. İlk iki albüme kıyasla müzikal anlamda neler değişti?

2010 yılında düzenlemeleri İskender Paydaş’ın yaptığı bir albüm çıkardım, “Göze Aldım” isminde. İkinci albümde dört şarkı var, geçen sene yaptım. İş sadece albümü yapmakla kalmıyor, ardından ticari bir yolculuk başlıyor. O noktada ben piyasa şartlarının içinde bir şarkıcı değilim. Kendi şirketimi kurduğum için özgürüm. Ama madalyonun karanlık yüzü de var. Sosyal medya, televizyonlar ve radyolarla başka işbirlikleri gerekiyor. Bu saç ayağının ortasında da üreticiler duruyor. Şu yanlış anlaşılmasın, biri gelir, albüm yapmayı teklif eder ve oturur seve seve konuşurum. Ama açıkçası elimde albümümle gezmek istemedim. İki tarafı var bu işin, ben özgürlük ve yolda kalma kanadını seçtim. Çünkü yoldaysanız, kendinizseniz-bunu bana etraftan işin erbabları söylediği için inanıyorum- bu noktada bir gün birileriyle bir yerde buluşuyorsunuz. Ben bir de sahne şarkıcısıyım, sahnede var olan biriyim. Etki alanım her hafta 200 kişi artıyor. Kimi kıvrıkcık saçlı kadın diyor, kimi Selen Servi olarak biliyor.

Tanıtım kanalı aslında sahne oluyor, öyle değil mi?

Aynen öyle. Hiç sahnesiz kalmadım çok şükür. Ama ticari olarak çok zor bir yolculuk. Kendi yolculuğumda hırslımdan

“SAHNEDE YOLCULUĞA ÇIKARMAYI SEVİYORUM.”

Kendi yazdığınız şarkıları söylerken hissedilen duygularda farklılık oluyor mu?

Aslında ben biraz haksızlık ediyorum, daha az seviyorum onları. Tam tersi olmalı diye düşünülür ama. O duygumu geçenlerde yakaladım. Başkalarının o güzel sözlerini içimde daha harmanladığımı görüyorum. Biraz bu noktada yargılama olabilir. “Sade” şarkımı çok ayrı tutarım, onun sözlerini çok severim. Fakat o kadar güzel sözler var ki, mesela Ayla Çelik’in “Bağdat” şarkısı. Onun da çengel sözü “Üç ay bir gün”dür. Öyle bir şey diyeceksiniz ki yapay olmayacak. Çünkü bazen söz yazarken insan oraya giriyor. Samimi olan, olmayan ayırt ediliyor. Gönlümüzdeki işi yaptığımız için çok şanslıyız.

Nasıl bir repertuarınız var?

70’leri çok seviyorum. Türkçe pop ağırlıklı. 70’lerden günümüze geliyorum ama hep sevdiğim parçaları söylüyorum. Sevmediğim ama tutan şarkıları söylemiyorum. Bir de bazı şarkılar var mesela Deniz Seki’nin “İyisin Tabii” şarkısı, çok iyi bir şarkı, DJ çaldığında şahane tepki alıyor ama söylediğinizde aynı tepkiyi almıyor. Böyle sahibine özgü şarkılar var. Bayılıyorum şarkıya ama hayır, o Deniz Seki’nin şarkısı. Fransızca ve İngilizce de söylüyorum ama daha çok Fransızca, benim ekolüm olduğu için. Onları da aralara serpiştiriyorum ama genelde Türkçe. Sahnede yolculuğa çıkarmayı seviyorum.

Kulüp dinleyenlerinle etkileşiminiz nasıl?

Çok iyi. Benim sahnede yaşadığım hiçbir kötü deneyimim yok. Sahneye ilk çıktığımda bir olay yaşamıştım. Biri “Güz Gülleri”ni istemişti. Ben de çekinerek bilmediğimi söylemiştim. “O zaman sahnede ne işin var” demişti bana. O bana hem ders oldu hem de sahnede bittim ben. Şimdi mesela mümkün değil böyle bir şey, o cümleyi kuramazlar. Mesafem vardır sahnede dinleyenle ama aynı zamanda çok da yakındır. İçimden bazen bir Huysuz Virjin çıkıyor, çok komik oluyor ama ona tepki vermeyecek kişiye de bulaşmıyorum. Bu herhalde sezgimle ilgili... Oyuna katılmak isteyenle sonuna kadar dalga geçiyorum ve çok eğleniyoruz. Mekan çok önemli, mekanın kalitesi gelenin kalitesini belirliyor. Size iyi bakan, kendinizi iyi hissetmenizi sağlayan, size saygılı ama dost mekan olması önemli.

arındım. Yok sanıyordum ama öyle değilmiş. Çünkü bir şey sunduğunuzda duyulsun, beğenilsin, konuşulsun istiyorsunuz. Çünkü işin psikolojik tarafında biz bir şey sunuyoruz ve bizi sevin istiyoruz. Bir taraftan da yeteneği kullanmak bir lüks. O lüksü de kullanıyorum. Biraz farklı yaşıyorum galiba. Ne çok bohemim ne de starım ama arasında bir yolum var. O yolun yol arkadaşlarını zaman içinde oluşturdum. İlk albümden beri artık kendiyile daha hoşnut biriyim ama yetinen de değilim. Çok güzel, beni ağlatan destekler aldım. Şuna inanıyorum, bir şey istiyorsanız destek gelir. Yeter ki ayağa kalk, yeter ki adım at! “İlk Adım” şarkısı yaptığım ilk şarkıdır. Kendime söylediğim bir şarkıdır. Aynaya gördüğüm şey hoşuma gidiyor kısaca. Bu yolda kendimi keşfediyorum. Daha bir sevdiğim Selen’e doğru gidiyorum.

“ANNEM HAYATIMDAKİ ETKİLİ ROL MODELLERDEN BİRİ.”

Biraz da eskilere gidelim... Nasıl bir ailede büyüdünüz?

Babam deniz subayıydı, emekli oldu. Annem bizi büyüttükten sonra çalışmaya başlayan bir kadın. Annem bence benim hayatımda etkili rol modellerden biri. Bunu geç keşfettim. O da hayatını 30’lu yaşların başında değiştirmiş bir kadın. Bir erkek kardeşim var. Hiç sanata dair bir şeyle büyümedik. Bana şarkı söyletirlerdi, dost-akraba ortamlarında. Alaturka çok söyledim, çok severdim. Dame de Sion’a gönderdiler. O zaman ben konservatuar diyordum. Yalandan mı diyordum, bilmiyorum ama onlar bu tepkiyi vermediler. Şimdi baktığımda tamam kötü olmamış ama bende aslında sese dair bir şey yapma isteği küçük yaşta varmış, onu görüyorum. Sonra Marmara İngilizce İşletme’yi kazandım. Erken yaşta çalışmaya başlayıp, çok farklı sektörlerde çalıştım. Geleneklerine bağlı bir ailede büyüdüm. Otoriter, kuralların olduğu bir aileydi ama sevgi gördük, hatta ben bugünkü özgürlüğümü ailemde gördüğüm sevgi ve güvene bağlıyorum. Bugünkü özgürlüğümü verenler onlar.

Müzik konusuna nasıl yaklaştılar?

Bu seçimi 30’lu yaşların başında yaptım, benim cesaretimi kazanmam vakit aldı ama altyapım hazırılmış. Onları da ikna eden ben oldum tabii. Şimdi çok gurur duyuyorlar tabii. Hem kök hem kanat olan aileler güzeldir. Burada kendime de hak vereyim. Mücadeleyi seven bir tarafım var. Çok öyle yağında kavrulacak, kenarda duracak bir tip de değilimdir. Onlar da boş durmuyor. Babam emekli olduktan sonra tasarıma merak saldı. Deri çantalar yapıyor. Tek tek, tüm dikişlerini kendi yapıyor.

Belki de siz babanıza ilham oldunuz...

Kesinlikle, yüzde yüz! Onlara da söylüyorum, gençlerin önünü açtım diyor (gülüyor). Babamın bu çantaları yapması, annemin takı yapması, zanaatla uğraşmaları... Çocuk yetiştirirken öncelikleriniz başka oluyor, bunlara vakit ayıramıyorsunuz. İyi ki de öyle yapmışlar. Çocuklarına emek vermişler. Orada da çok şükrederim, o ayrıcalığı yaşattıkları için. Yaratıcılık şu

“Pedro Almodóvar’ın bir filmde oynamayı çok istiyorum.” diyen Selen Servi’nin bu fotoğrafını o filmlere çok yakıştırdık.

“BİR MİKTAR ALFA SEVİYESİNE ÇIKMAK LAZIM.”

Sanatçıların bir yerden birbirine benzeyen ama yine de farklılaşan hikayeleri vardır. Müziğe başlama hikayeniz nasıl oldu?

Kendini keşfetmekle oldu. Bir mutsuzlukla aslında. 30’lu yaşların başında turizm bölge müdürüydüm. Başka alanlarda da bir süre çalıştım ama hiçbir yere kendimi ait hissetmedim, çiçeklerim açmadı diyelim. Bireysel eğitimlerin olduğu bir sürece girdik. Orada bir çalışma vardı. “Tekrar bir şansın olsa ne yapardın?” diye güçlü bir çalışma. Ve dedim ki şarkı söyleyeceğim. Bundan sonra da hayat karşıma sahne alan birini çıkardı. Ona vokal yaparak sahneye adım attım. İyi bir fırsat oldu. Her cuma-cumartesi gidiyordum. Turizm işine de devam ettim. En yoğun geçirdiğim 1.5 seneydi. O sahneye çıktktan sonra bana sololar vermeye başladılar. Bu süreçten geçmeseydim bana vokal yap dediklerinde geri dururdum. Ama ben onu demedim. Çünkü kendimi o noktaya getirmiştım. Baktığınız zaman aslında genel olarak çok iyi şartlar değildi, hayatımın o dönemi kaotik de bir dönemdi ama mutluydum. Bir süre sonra o devam ettiğim şirket iflas etti. Ondan sonraki 1.5 sene de işsiz kaldım ve çok ağır geçti benim için. Çünkü tam bir şeyler oluyor galiba noktasında yaşarken yere çakıldım. Bir süre öyle devam etti. Bu işten para kazanıyorum, rahatladım dediğim son üç yıldır. Ondan öncesi hep bir hikaye. Hiçbir şey kolay elde edilmiyor ama istediğim şeyi de yaptığım için bana çok zor da gelmedi. Destekleri de hep aldım. Sanatçının nasıl ürettiğini, bugüne kalan sanat eserlerinin hangi frekanstan geldiğini öğrenip, o frekansa gelmek için de dünyadan biraz kopmanız lazım. Yarı sarhoşluk hali güzel bence. Bir miktar alfa seviyesine çıkmak lazım. Birleştirici olan her neyse onda birleşelim. Doğa mı, hayvan mı, her neyse. Ama ayırtırmayalım.

an onları çok besliyor. Yazları Bodrum’da, kışları da İzmir’de yaşıyorlar. Güzel iki kişiler. Bu çok önemli. Biz yaşlarda anne-baba ne yük oluyor ne yok oluyor. Varlar, bizim arkamızdalar, biz de onların arkasındayız. Bir arada olmayı severiz ama özgürüz de. Bu özgürlüğü de çocuk sağlamalı. Bağlılığı seven bir kültürdeyiz. O bağı kesmek için çocuk emek verecek. Her şeyi ana babadan beklememek lazım. Destek almak güzel, birliktelik güzel ama bağı kesmek de güzel. O noktada ben emek verenlerdenim.

Bir de şu duygu güzel sanırım. Anne-babanın hayattan kopmadığını görmek...

Yaşları itibarıyla onlar bize örnek oluyor. Babam emeklilik sonrası başladı. Düşünsenize bu noktaya gelmesi ne kadar keyifli! Bir şey üretmek güzel. Bir de bunu satıyor olmak, o parayı harcamak şahane şeyler.

Kendimizi tam anlamıyla kabul ettikten sonra her şey başlayacak sanki...

Bence asıl ibadet bu biliyor musun? İnsanın

kendini tanıma yolculuğu. Kendini sevmek, kendini değerli bulma. Bu topraklar bizi çok örseledi, çok da zenginleştirdi. Düşünsenize ya kendinizi beğenmeyerek büyüdüğünüz bir dünya düzeni var, hele kadınsanız ne kadar zor! Şuran şöyle buran böyle, ay burana dolgu mu yaptırın... Böyle bir sohbet tarzı olabilir mi? Sonra ister istemez dönüp kendine bakıyor insan, bunu kaldırıyor olmak önemli. Özsaygı önemli. Bunu kendin istiyorsan elbette yaptır ama sistem sana dayatmasın. 36-38 ol ama doğana uygunsa ol. 42 beden olarak kendini iyi hissediyorsan öyle yaşa. Bununla mutlu olmak da ciddi bir emek gerektiriyor. Sahneye çıktığımda aldığım tepkiler iyi ki bu emeği kendime vermişim dedirtiyor. 40’lı yaşların hediyesi bu sanırım, kabulü hızlandıran yaşlar.

“BENİ ‘SON PERDE’Yİ OKUMAYA HÜMEYRA YOLCU ETTİ.”

Eskiden kimleri dinlerdiniz? Ne söylese dinlerim dediğiniz isimler var mı?

Bülent Ortaçgil, Ezginin Günlüğü... Yabancıardan Diana Krall, Barbra Streisand’ı çok severdim. Fado dinlerdim, ki dinlerim hala. İşte o hep içimdeki hüznün yansıması bunlar. Sezen Aksu, her zaman sevmişimdir. Sözlerini çok önemseyerek dinledim. Çok rocker bir tip değildim, şimdilerde daha öyleyim. Roman havasını çok severim. Salsa ve o türde devam eden Akdeniz dalgalı müzikleri de seviyorum. Beni kıpırdatacak müzikler bunlar. Ahmet Kaya’yı her zaman çok sevmişimdir. Türk Sanat Müziği’ni de çok severim. İki sene Üsküdar Musiki Cemiyeti’ne gittim. Hem biraz gırtlığım kıvrılsın hem de biraz notayla haşır neşir olayım diye. Leman Sam, Vedat Sakman vardır listemde. Zuhul Olcay mesela. İlk albümüne bayılırım. Sonra HümeYra. Kendime usta yaptığım isimlerden biridir, kendisi

**“AKIL BAŞTAYKEN SANAT YAPILMAZ.
BİRAZ DELİRMEK LAZIM.”**

bilmez ama. Hatta şöyle bir şey oldu. “Son Perde”yi okumadan önceki gün gece rüyamda Hümeysra’yı gördüm. “Bu şarkıda a'lara dikkat et” dedi. A'lar ilgili fonetik olarak bir sıkıntı vardı zaten. “Benim ilk albümlerime bak. Ben de eskiden böyle okurdum ama bak şimdi böyle okuyorum” dedi ve rüyamda şarkıyı okudu. Uyandım, Hümeysra'nın ilk kayıtlarını buldum, hakikaten a'larımız aynı! Beni “Son Perde”yi okumaya resmen Hümeysra yolcu etti. Onun bana hocalığı vardır. Onun “Beyhude” albümü bir başarıdır. Vedat Sakman projesidir o da. O zaman o işlerin alıcıları vardı. Şu an piyasadakilerden kimlerin ismi ileride kalacak bilmiyorum. Ama şunu seviyorum, yıllar sonra biri, ben göçüp gidince “Son Perde” şarkısını dinleyecek. Bu insanın sonsuz, kalıcı olmak takıntısı belki. Böyle bir şey bırakıyor olmak güzel geliyor.

Böyle düşününce, sanatçılar için bir benzetme vardır ya, delilikte çok ince bir sınırdalar derler. Buna doğru kayma olması normal değil mi? Çok isterim! Deli kadın lafını da çok severim. Değişik bir duygu. Ki ben biraz delirmek istiyorum, çok akli başındaydım

Tarzınızı nasıl tanımlıyorsunuz? Genelini sevdiği şeyleri sevmiyorum ama. Bu da benim protest tavrımdan sanırım. Şimdi anlatırken onu düşünüyordum, ben hep unutulmuş kenardaki şarkıları severdim. Mesela Sezen'in bir albümünü alırdım, kimsenin dinlemediği bir şarkıyı severdim. Sahneye çıktıktan sonra Ajda şarkılarını da sever oldum. Çok yeniler değil ama eski Ajda şarkıları. 45'likler konusunda çok iddialıyım çünkü Ömer Önder'le, TRT ekolünden biriyle sahne yaptım. O yüzden 150'ye yakın şarkı vardır 45'liklerden. Genceciktim, küçücüküm, böyle romantik romantik şeyler dinlerdim. Demek ki o hüzün belli bir yaşa kadar beni taşımış. Şimdi ama daha çılgınım. Onu biliyorum. O kısmı da açığa çıkarma konusunda sahne bana çok yaradı.

çünkü. Güzel bir eşikteyim. Geçen gün bir arkadaşına da söyledim, hem geleneksel kalıp hem şarkıcı olamam diye. Çevreniz değişiyor, arkadaşlarınız değişiyor, siz de değişiyorsunuz. Ama yine kendi tarzınızla. Ressam dediğin bohem olur, şarkıcı dediğin alkolik olur, sanatçı dediğin fakir olur, böyle yakıştırmalar vardır. Halbuki yok. Akıl baştayken sanat yapılmaz. Biraz delirmek lazım. Benim yaptığım şu an sanat değil, aracılık. Daha da kırma yolunda ilerliyorum. O noktada da muhtemelen kendi şarkılarıma döneceğim.

“İYİ BİR RUH HALİ ÇOK PAHALI BİR ŞEY”

Hani derler ya, “aşk kadını”. Öyle bir his uyandırıyor. Hayatı ciddiye alırken aynı anda muzurluk peşinde olanlar vardır ya, onlar gibi. Nasıl bir ruh hali bu?

Delirmeye az kaldı doktorum nerede durumu o (gülüyor). Böyle görünüyor

olmak çok hoşuma gitti, demek gerçekmiş ki yansımış. Aşkı da öyle yaşıyorum aslında. Kendiyle kalınca ağılak bir tarafım da var, bir taraftan da acayip keyfine düşkün, eğlenceli biriyim. Hiçbir eğlence fırsatını, eğer keyif alırsam, kaçırmıyorum. İyi bir ruh hali çok pahalı bir şey. Burada kahve içerken, evde sofraya kurarken, bir yere giderken o ruh halini yaşamak... O yüzden bu eğlenceyi taşıyamayan bir adamın da benim hayatımda yeri yok. Hayat yorgunu insanlardan çok sıkılıyorum. Çünkü benim de yaşadığım sıkıntılar var. Başkası benim yaşadığım hayatı belki de size çok dramatik anlatabilirdi ama ben bu kişilikte bunu çok güzel bir yol olarak görüyorum. Kendime hizmet etmekten de çekinmem ama sürekli verici bir tip de değilimdir, almayı da severim. Aşk konusuna gelince de, beni bu halimden daha iyi hissettirecek biri varsa olsun diyorum. Hissettirmeyecekse olmasın diyorum. Çünkü özgürüm. Dolayısıyla sırf olsun diye bir şeyi yaşamadım. Ben seçtim, güzel de seçtim. Yanlış seçtiğim de oldu ama onlardan da çok şey öğrendim. Olmayanı oldurtmaya çalışmam da oldu. Ama o içimdeki hüzünlü kadını beslemek için oldu sanırım. Hayatı paylaşması keyifli bir kadını. Keyif benim hayatla ilgili ilk kelimem.

Sezen Aksu “Aşk için ölmeli aşk o zaman aşk” demişti ve açıkçası ben de dahil, bir neslin sırf bu yüzden şu an acı çektiğini düşünüyorum. Şaka bir yana, o şarkı sözlerini dile getiren bir kadın için aşk hayatın neresinde?

Çok düşünüp de aslında üzerinde hiç konuşulmayacak bir şey gibi sanki aşk. Biz Türk filmleriyle büyüdük. Aşk meselesini masallaştıranlardanım. Bir açmazım da bu. Kahramanlığı tutmayı seviyorum hayatımda. Aşkın içinde

İSTANBUL'DA KULÜPTE CANLI MÜZİK DİNLEMENİN DENİLDİĞİNDE İLK AKLA GELEN İSİMLERDEN SİNİZ. BUGÜNLERDE SİZİ NERELEDE DİNLEYEBİLİRİZ?

18 Haziran itibarıyla Yalıkavak Palmarina'daki Agency sahnesindeyiz, her cumartesi-pazar. Yine Haziran sonu itibarıyla her çarşamba Bodrum Kumbağçe'deki Demeti Su'da sahne alacağız. Moda Deniz Kulübü'nde de performanslara başladık. Kış programını şu an bilmiyorum, belli olunca web sitesi ve sosyal medyadan mutlaka paylaşırız. Önce güzel bir yaz geçirelim...

www.selenservi.com

hayranlığın ve bir tamamlanmanın olduğunu düşünüyorum. Kendimde bir eksiği tamamlamak, kendimde çok hayran olduğum bir şeyi karşıda görüyor olmak... Kendiyle var olabilen bir erkek, bir alanda bir başarı elde etmiş bir erkek olması önemli. Başarıdan kastım bir şirketin CEO'su olması değil ama. Bir adama çekiliyorsunuz, film gibi. Ardından bakıyorum, o görüntüye yakıştırdığım bir takım şeyler var ama o adamda yok. 30'lu yaşlarda onları var zannederek yaşıyorsunuz, halbuki o özellikler yok. Adama da haksızlık. O resim oraya oturmuyor. Oturmadığında da ayrılık gelip çatıyor. Kendiyle var olabilen bir adamın bir kadını mutlu ettiğini görebiliyorum artık. Bu benim için çok önemli. O yüzden gittiğiniz yerde garsona saygılı davranan, evi temiz-bakımlı olan, kadına saygısı olan adamları çekici buluyorum. Saygılık sevgiden daha önce geliyor. Bunları tanımlarken de aslında ilişki kavramını tanımladığımı düşünüyorum. O ani çekilmeleri yaşadım, sonrasında yaşadığım acıları da hatırlıyorum. Yine olsa yine yaparım ama şu ara kendimle çok meşgulüm. Bir sanatçının bence bencil yanı da bu.

“HAYATTA KENDİ DÜZENİNİ YARATMIŞ, ŞANSLI İNSANLARDANIM.”

Müziği bir kenara koyarsak –ki pek mümkün değil, biliyorum- hayat nasıl geçiyor sizin cephede?

Kuzguncuk'ta yaşıyorum. Oradaki insanları, mahalle hayatını çok seviyorum. Alışverişi de oradan yapmayı çok seviyorum. Çiçeklerimle uğraşıyorum, balkonumu çok seviyorum. Evcil tarafım ev düzenini sever. Mutfağı severim. Evde birileri olsun enerjisini severim. Genelde birebir sohbetleri severim, meyhaneye sohbetlerini de. Dört yıldır Iyengar Yoga yapıyorum. O da mahallemizin bir hediyesi. Film ve kitap ikilisini seviyorum. Kendi işlerimin arkasındaki bütün business'ı yöneten de benim. Bir enstrüman çalma noktasında çok motiveyim bu aralar. Kendimde gördüğüm bir eksiklik. Şan dersine de devam ediyorum. Hayatta kendi düzenini yaratmış, şanslı insanlardanım. Bardağın dolu tarafını görenlerdenim. Boş görenlerden de uzak durmaya çalışıyorum. Az önce bahsetmiştim keyif kelimesini çok severim diye. Bir de “had” kelimesi vardır. Haddini bilen insanları çok severim. Beni sevmese de saygı göstermesi lazım, o zaman başımın üzerinde yeri var.

Yeni projeleriniz var mı?

Kendi şarkılarıma odaklanıyorum. Sahneye yenilikler katacağım. Hikayeli bir şey olacak. “Son Perde” ve kendi yazdığım şarkılar bir filmde olsun istiyorum. Ferzan Özpetek'in bir filminde mesela... Bir de ben Pedro Almodóvar'ın filminde oynamayı çok istiyorum. Kulağa saçma geliyor olabilir ama çok istiyorum (gülüyor). Abartılı, drama queen tipleri vardır ya, çok severim.